

Fordelingen skal være som 1 til 16,000 Indbyggere, blev det af det ærede Medlems Udtalelse ikke mig klart, om han tør vedkjende sig den Fortolkning, at det skal forstås alene aldeles formelt, at der skal være et vist Antal Folkethingsmedlemmer, som saa iøvrigt kunne vælges i Kredse efter en temmelig vilkaarlig Fordeling, eller om han mener, at Bestemmelsen skal tages i Ordets virkelige betyngende Betydning, at der ialtfald, saa snart Tælen er om større Omraader, skal være en ligelig Fordeling af det Antal Medlemmer, som de sende til dette Thing, nemlig efter Forholdet af omtrent eet Medlem til 16,000 Indbyggere. Det ærede Medlem fandt lige overfor det foreliggende Lovforslag, at det vilde være ganske overordentlig horribelt, at dette Grundlovens Krav kunde blive tilsidefat, skjøndt han selv nævnte, at der kun var Tale om nogle faa Hundrede Menneſter mere eller mindre for hvert enkelt Valgomraade, hvad enten man sammenligner den ene eller den anden Del af Landet udenfor Kjøbenhavn indbyrdes eller disse med Staden Kjøbenhavn. Men hvorledes ser det ærede Medlem paa Forholdene efter det Forslag, han selv har stillet? I det Forslag, som det ærede Medlem finder skulde være en Opfyldelse af Grundloven, er der ikke alene Tale om Forskjel mellem de forskjellige Landsdele paa nogle Hundreder, men der er Forskjel paa flere Tusinder. Denne forskjellige Behandling af Befolkningens Krav indskrænker sig ikke til enkelte Valgkredse, som ligge ved Siden af hinanden, og med Hensyn til hvilke det maa siges at være temmelig tilfældigt, at den ene faar lidt større Omfang end den anden, og hvor det ogsaa er temmelig ligegyldigt, fordi det ikke kan tænkes, at derved sker nogen Forskjel i Sammensætningen af Thinget i politisk Henseende. Lad os se, hvorledes det ærede Medlem stiller sig f. Ex. med Hensyn til Kjøbenhavn og med Hensyn til andre Landsdele som f. Ex. Fyen. Det ærede Medlem finder, at Grundloven er opfyldt, naar Kjøbenhavn efter Folketallet af 1880 faar en Folkethingsmand for noget over 18,000 Menneſter, og da vi alle vide, hvorledes Folketallet er steget siden den Tid, vil det faktisk nu være een Folkethingsmand til over 20,000 Menneſter, medens derimod andre Landsdele, f. Ex. Fyen, efter hans Mening bør efter Grundloven have een Folkethingsmand paa neppe 14,500 Menneſter. Disse Forskjelligheder finder han at være fuldstændig i sin Orden; men derimod om f. Ex. Aarhus Amt fik nogle faa Hundreder færre eller flere i hver Valgkreds, det skulde være afgjørende med Hensyn til Spørgsmaalet, om et Valgfordelingsforslag

skulde kaldes grundlovsmæssigt eller ikke. Jeg tror virkelig ikke, at den Slags Paaſtande kunne komme vidt. Det er klart, at man ikke, som det er oplyst af det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Kimeſtad), bestemt kan holde paa, at Forholdet affurat bliver eet Medlem for hver 16,000; men hvad der er af Vigtighed, det er, at der for de større Afdelinger af Landet gennemføres en i Virkeligheden saaligelig Fordeling, som man fornøstigtvis kan faae, saaledes at ingen af Landsdelene eller af Amtene bliver forurettet derved, at det faar et forholdsvis mindre Antal Repræsentanter, end der tilkommer det, at ingen af dem faar hverken meget over eller meget under sin grundlovsmæssige Andel i Repræsentationen. Men saa henviser det ærede Medlem til, hvorledes man bar sig ad ved Valgloven af 1849. Naar det ærede Medlem vil se lidt nærmere herpaa, saa vil han se, at det, man gjorde i 1849, var væsentlig det, at man sørgede for, at de Dele af Landet, som dengang vare i stærkest Udvikling, bleve saaledes repræsenterede, at de nogle ganske faa Aar efter havde en ligelig Repræsentation med de andre Landsdele. Hvis man vil gjøre det Samme nu, saa maa man gaa en ganske anden Vej, end det ærede Medlem vil, saa skulde man give Kjøbenhavn, Frederiksberg, Aarhus, Odense, disse Centralpunkter i Landet, hvor Udviklingen for Tiden er overordentlig stærk, et større Antal Repræsentanter i Folkethinget, end de skulle have efter deres Folkemængde i 1880, nemlig det Antal, som man efter en Sandsynlighedsberegning kan forudsætte, at de i en nær Fremtid ville kunne tilkomme efter det Folketal, hvortil de nu eller om føie Tid ville naae op til. Dette vil det ærede Medlem jo imidlertid ikke. Det ærede Medlem vil netop gaa den modsatte Vej, idet han vil give Kjøbenhavn, som allerede nu siden 1880 er voget med mindst 30,000 Menneſter, færre Medlemmer, end den skal have, medens han vil give f. Ex. Fyen, som jo netop er den Del af Landet, hvor Folketallet voget langsomt, et Par flere Medlemmer, end der kan tilkomme den. Jeg tror, at i og for sig har det ikke saa overordentlig stor Betydning, enten man vil tage de større Afdelinger og saaledes f. Ex. sætte Kjøbenhavn og de enkelte Landsdele mod hinanden, eller man, saaledes som man gjorde i 1849, vil holde sig til Amtene indenfor Amtskredsene og sætte dem imod hinanden, naar man kun sørger for, at de Dele af Landet, som i sin Helhed maa antages at have nogenlunde fælles Interesser, virkelig ogsaa hver for sig blive nogenlunde ens repræsenterede i Folkethinget. Det er